

ΣΤΙΣ Η.Π.Α ΤΕΛΕΙΩΣΑΝ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ, ΟΧΙ Ο ΤΑΞΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ (του Πωλ Κρούγκμαν)

Την ημέρα των εφειτινών προεδρικών εκλογών στις ΗΠΑ το διεθνές αεροδρόμιο της Βοστώνης είχε έλλειψη θέσεων πάρκινγκ. Όχι για αυτοκίνητα αλλά για ιδιωτικά τζετ. Οι μεγάλοι χρηματοδότες συνέρεαν στην πόλη για να παρευρεθούν στο επινίκιο πάρτυ του **Μιτ Ρόμνεϊ**.

Όπως έγινε φανερό, ήταν εκτός πολιτικής πραγματικότητας. Όμως οι απογοητευμένοι πλουτοκράτες ήξεραν καλά ποιος ήταν με το μέρος τους. Οι εκλογές αυτές έριξαν φως στα συμφέροντα των πολύ πλούσιων εναντίον

των συμφερόντων της μεσαίας τάξης και των φτωχών.

Ο **Μπαράκ Ομπάμα** κέρδισε κυρίως επειδή τόνισε την ταξική πλευρά της προεκλογικής διαμάχης. Αυτό του εξασφάλισε όχι μόνο τη νίκη με μεγάλη διαφορά ανάμεσα στους ψηφοφόρους χαμηλότερου εισοδήματος αλλά και την μαζική προσέλευση στις κάλπες των ψηφοφόρων αυτών.

Το σημαντικό που πρέπει να καταλάβουμε τώρα είναι ότι ενώ οι εκλογές τελείωσαν, ο ταξικός πόλεμος όχι. Οι ίδιοι άνθρωποι που στοιχημάτισαν χοντρά στον Ρόμνεϊ και έχασαν προσπαθούν σήμερα να κερδίσουν υπογείως, στο όνομα της δημοσιονομικής υπευθυνότητας, το έδαφος που δεν κατόρθωσαν να κερδίσουν ανοιχτά στις εκλογές.

Οι ψηφοφόροι είπαν με σαφήνεια όχι στις φορολογικές περικοπές για τους πλούσιους, όχι στις περικοπές των επιδομάτων της μεσαίας τάξης και των φτωχών. Τι επιδιώκει λοιπόν αυτός ο ταξικός πόλεμος που διεξάγεται από πάνω προς τα κάτω;

Η απάντηση, όπως έχω ήδη υπονοήσει, είναι ότι βασίζονται στην μυστικότητα για να εισάγουν λαθραία πολιτικές φιλικές προς την πλουτοκρατία με το πρόσχημα ότι είναι απλώς συνετές αντιδράσεις στο έλλειμμα του προϋπολογισμού.

Αναλογιστείτε, για παράδειγμα, τις πιέσεις για να αυξηθεί το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης, η ηλικία από την οποία αποκτά κάποιος δικαίωμα στην δημόσια περίθαλψη (Medicare) ή και τα δύο. Αυτό είναι λογικό, μας λένε άλλωστε έχει αυξηθεί το προσδόκιμο ζωής, δεν πρέπει λοιπόν να βγαίνουμε στη σύνταξη αργότερα; Στην πραγματικότητα όμως θα ήταν τεράστια οπισθοδρόμηση που θα επέβαλε σοβαρά βάρη στους Αμερικανούς χαμηλών και μεσαίων εισοδημάτων ενώ μόλις που θα επηρέαζε τους πλουσιότερους.

Γιατί; Κατ' αρχάς, η αύξηση του προσδόκιμου ζωής επικεντρώνεται στους εύπορους. Γιατί οι θυρωροί πρέπει να παίρνουν σύνταξη αργότερα επειδή οι δικηγόροι ζουν περισσότερο; Δεύτερον, τόσο η Κοινωνική Πρόνοια όσο και η Medicare είναι πολύ πιο σημαντικές, σε σχέση με το εισόδημα, για τους λιγότερο εύπορους Αμερικανούς. Συνεπώς το να αυξήσουμε το όριο ηλικίας από το οποίο έχει κάποιος δικαίωμα στις υπηρεσίες αυτές θα έπληττε πολύ περισσότερο τις απλές οικογένειες παρά το κορυφαίο 1%.

Η ουσία είναι ότι ο ταξικός πόλεμος συνεχίζεται, αυτή τη φορά με μια επιπλέον δόση εξαπάτησης. Αυτό με την σειρά του σημαίνει ότι οφείλουμε να εξετάζουμε πολύ προσεκτικά κάθε εισήγηση που προέρχεται από τους συνήθεις υπόπτους ακόμη και _ ή μάλλον ιδίως _ αν η εισήγηση παρουσιάζεται ως μια δικομματική, λογική λύση.

Όπως ίσως γνωρίζουν οι τακτικοί αναγνώστες μου, δεν είμαι οπαδός της έκθεσης Μπούουλς-Σίμπσον για την μείωση του ελλείμματος η οποία αναπτύσσει ένα κακοσχεδιασμένο πλάνο που για κάποιον λόγο έχει αποκτήσει καθεστώς σχεδόν καθαγιασμένο ανάμεσα στην ελίτ της Ουάσινγκτον. Τουλάχιστον μπορούμε να πούμε το εξής για την έκθεση Μπούουλς-Σίμπσον: όταν μιλάει για

κοινές θυσίες, ξεκινάει από την «βάση» ότι φορολογικές περικοπές του Μπους για τους πλούσιους θα είχαν εκπνεύσει. Σήμερα όμως σχεδόν όλοι οι «γκρινιάρηδες του ελλείμματος» επιθυμούν να μας κάνουν να εκλάβουμε την εκπνοή των περικοπών αυτών σαν ένα είδος μεγάλης παραχώρησης των πλουσίων. Δεν είναι.

Γι' αυτό να έχετε τα μάτια σας ανοιχτά όσο συνεχίζεται το δημοσιονομικό παιχνίδι. Δεν είμαστε όλοι μαζί σε αυτά και τούτο αποτελεί μια άβολη αλλά πραγματική αλήθεια. Οι ταξικοί πολεμιστές από πάνω προς τα κάτω της Αμερικής ηττήθηκαν κατά κράτος στις εκλογές αλλά σήμερα προσπαθούν να μεταχειριστούν το πρόσχημα της ανησυχίας για το έλλειμμα για να υφαρπάξουν τη νίκη από τα δόντια της ήττας. Ας μην τους αφήσουμε να τα καταφέρουν.

Πωλ Κρούγκμαν

Πηγή/φωτό: Το Βήμα από New York Times